NORAKSTS
Lieta Nr.A42519609
143/AA43-0303-12/14

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 20.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja L.Vīnkalna,
tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere,

piedaloties pie administratīvās atbildības saucamajai personai *G.G.* un viņa pārstāvei *L.Š.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.G.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 22.novembra lēmuma par sūdzības (iesnieguma) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PA346356-3 atcelšanu, sakarā ar *G.G.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 3.jūlijā plkst.5^{30} Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes (turpmāk – PRPP) Kārtības policijas biroja 3.nodaļas jaunākais inspektors *S.P.* sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA346356 (turpmāk – Protokols) par to, ka *G.G.* (turpmāk – pieteicējs) 2008.gada 3.jūlijā plkst.5^{24} vadīja transportlīdzekli Renault Kangoo ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) Liepājā pa Pulvera ielu virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielas pusi ar ātrumu 88 km/h pie atļautā – 50 km/h. Ātrums fiksēts ar mērierīci „Genesis II Select" Nr.G2S18652. Faktiskais braukšanas ātrums 84 km/h, ātrums pārsniegts par 34 km/h. Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{8}$panta 10.daļā.

Ar Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2008.gada 4.augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.026/PA346356 pieteicējam par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 114.punkta prasības pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.

[2] Ar Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 25.septembra lēmumu par sūdzības (iesnieguma) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PA346356-1 apstrīdētais lēmums atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

Ar Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja 3.nodaļas priekšnieka vietnieka 2008.gada 7.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.026/PA346356-2 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējam par CSN 114.punkta prasību pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 60 apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.

[3] Ar Liepājas PRPP Kārtības policijas biroja (tagad – Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvalde; turpmāk – iestāde) priekšnieka 2008.gada 22.novembra lēmumu par sūdzības (iesnieguma) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PA346356-3 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet apstrīdēšanas iesniegums noraidīts. Lēmums pamatots šādi.

[3.1] Iestāde atsaucas uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantu un norāda, ka ātrums fiksēts ar mērierīci „Genesis II Select" Nr.G2S18652, kas ir metroloģiski pārbaudīta un atļauta izmantošanai (verificēšanas sertifikāts Nr.E2392V08).

[3.2] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2008.gada 3.jūlijā plkst.5^{24} vadīja transportlīdzekli Liepājā pa Pulvera ielu virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielu un pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 34 km/h, kas pierādīts ar lietas materiāliem, t.sk. *S.P.* ziņojumu. Lietā ir strīds, vai pieteicējam par izdarīto pārkāpumu piemērots adekvāts sods.

[3.3] Lai iestātos LAPK 149.^{8}panta 10.daļā paredzētā atbildība, jākonstatē, ka transportlīdzeklis atradies kustībā un ir pārsniedzis CSN 114.pantā noteikto atļauto braukšanas ātrumu apdzīvotā vietā. Lietā konstatēts, ka pieteicējs brauca ar ātrumu 84 km/h.

[3.4] LAPK 149.^{8}panta 10.daļa noteic naudas sodu Ls 60 un cits soda mērs tajā nav paredzēts. Tādējādi uzliktais sods ir pamatots un pareizs.

[4] 2009.gada 5.janvārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta pieteicēja sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Tajā norādīts, ka pieteicējs nepamatoti sodīts pēc LAPK 149.^{8}panta 10.daļas, jo ir atradies apdzīvotā vietā Pulvera ielā, bet tur nav apdzīvotas vietas sākums un pieteicējs nav šķērsojis 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Tur nebija arī 528.ceļa zīmes „Dzīvojamā zona" darbība. Iestāde nav izdarījusi lietderības apsvērumus attiecībā uz soda apmēru. Pieņemot Lēmumu, nav ievērots arī demokrātiskās iekārtas, kā arī samērīguma princips. Pārkāpums ir formāls, jo sabiedrībai nav nodarīts kaitējums.

[5] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai iestāde norāda, ka sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minēto.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.novembra spriedumu sūdzība noraidīta, bet Lēmums atstāts negrozīts. Spriedums pamatots šādi.

[6.1] Lietā nepastāv strīds par faktiskajiem apstākļiem, proti, ka pieteicējs 2008.gada 3.jūlijā plkst.5^{24} vadīja transportlīdzekli Liepājā pa Pulvera ielu virzienā no Cukura ielas uz Ventspils ielu – 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, par kuru ir paredzēta atbildība LAPK 149.^{8}panta 10.daļā.

Lēmums pamatots ar CSN 114.punktu, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.^{8}panta 10.daļu (*redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi*) par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā. Savukārt LAPK 149.^{8}panta devītajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Administratīvo sodu atbilstoši LAPK 22.pantam piemēro personai, kura ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu. LAPK 149.^{8}panta 10.daļas gadījumā tas ir transportlīdzekļa vadītājs, kurš apdzīvotā vietā pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 31 km/h līdz 40 km/h. Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar minēto tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka persona, vadot transportlīdzekli, pārsniegusi atļauto braukšanas ātrumu no 31 km/h līdz 40 km/h vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[6.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{4}pantā noteikto ātruma mērierīces lietošana no policijas darbinieku puses, lai noteiktu automašīnas kustības ātrumu, ir tiesiska. Pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrumu policijas inspektors fiksēja ar radaru „Genesis II Select" Nr.G2S 18652. 2007.gada 13.septembrī Latvijas nacionālais metroloģijas centrs ir izsniedzis verificēšanas sertifikātu Nr.E1065V07, radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei „Genesis II Select" Nr.G2SI8652 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2008.gada 12.septembrim. Tādējādi administratīvais pārkāpums 2008.gada 3.jūlijā ir fiksēts ar tehnisko līdzekli, kura mērījumi kā pierādīšanas līdzeklis atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

[6.3] Izvērtējot Protokolā norādīto, tiesa konstatējusi, ka tajā ir atspoguļots īss notikuma apraksts – kādā laikā un vietā norisinājusies darbība, kas bijis transportlīdzekļa vadītājs, kāda normatīvā akta prasības ir pārkāptas. Pieteicējs informēts par viņa izdarītā pārkāpuma raksturu un būtību. Izvērtējot policijas darbinieka *S.P.* paskaidrojumā norādīto, tiesa konstatējusi, ka attiecībā par pieteicēja transportlīdzeklim fiksēto braukšanas ātrumu 88 km/h (ņemot vērā pieļaujamo kļūdu – 84 km/h), policijas darbinieka paskaidrojumā norādītais

sakrīt ar Protokolā norādīto un pretrunas nav konstatējamas. Nav pamata apšaubīt policijas darbinieka *S.P.* paskaidrojumā sniegtās ziņas, jo tās apstiprinās ar lietas materiāliem. Tiesa atzinusi, ka lietā esošie pierādījumi ir ticami, pieļaujami un uz konkrēto lietu attiecināmi, lai atzītu pieteicēju par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[6.4] Pieteicējs sūdzībā norāda, ka nepamatoti sodīts pēc LAPK 149.^{8}panta 10.daļas, jo atradies apdzīvotā vietā Pulvera ielā, nevis šķērsojis 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums". Pieteicējs uzskata, ka likumdevējs nav domājis apdzīvotu vietu, bet konkrēti norādījis uz nepieciešamību pēc 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums", lai personu varētu saukt pie atbildības pēc LAPK 149.^{8}panta 10.daļas. Tiesa šādu pieteicēja argumentu noraidījusi kā nepamatotu, jo LAPK 149.^{8}panta 10.daļa paredz atbildību par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 km/h līdz 40 km/h, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", nevis par 518.ceļa zīmes šķērsošanu. Saskaņā ar CSN 1.3.punktu apdzīvota vieta ir apbūvēta teritorija, kurā iebraukšana apzīmēta ar 518. vai 520.ceļa zīmi, bet izbraukšana – ar 519. vai 521.ceļa zīmi. No minētā izriet, ka 518.ceļa zīme tiek uzstādīta apdzīvotas vietas sākumā un tās darbības zonas beigas nosaka 519.ceļa zīme. Tiesa atzinusi, ka pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir fiksēts apdzīvotā vietā Liepājā, Pulvera ielā, kas apzīmēta ar 518.ceļa zīmi, ko arī sūdzībā norāda pieteicējs, ka pārkāpuma brīdī atradies apdzīvotā vietā.

[6.5] Pieteicējs norāda, ka, pieņemot Lēmumu, nav izdarīti lietderības apsvērumi attiecībā uz soda apmēru, nav ņemti vērā un izvērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi. Pārkāpums ir formāls, jo nekādas sekas nav iestājušās.

Ar Lēmumu pieteicējam piemērots naudas sods Ls 60 apmērā, tātad atbilstoši LAPK 149.^{8}panta 10.daļā noteiktajai sankcijai. LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 65.panta pirmā daļa noteic, ja piemērojamajā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu, līdz ar to likumdevējs nav paredzējis iespēju vērtēt lietderības apstākļus vai atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus attiecībā uz soda apmēru.

Iestādei, konstatējot, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{8}panta 10.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, vairs papildus nebija jāizdara lietderības apsvērumi, bet bija jāizdod obligātais administratīvais akts par pieteicēja sodīšanu ar naudas sodu Ls 60 apmērā, jo LAPK 149.^{8}panta 10.daļā noteikta konkrēta sankcija – naudas sods Ls 60, kas arī piemērots. Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvo pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un

citi pārkāpēja atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

[6.6] Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ar 2009.gada 28.maijā pieņemtajiem likuma grozījumiem, kas stājās spēkā 2009.gada 18.jūnijā, LAPK 21.panta otrajā daļā vārds „desmit" aizstāts ar „trīsdesmit", līdz ar to šobrīd LAPK 21.panta otrā daļa paredz, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Tiesa konstatējusi, ka LAPK 21.panta otrajā daļā ir paredzēti divi priekšnoteikumi, kuriem jāpastāv, lai varētu izvērtēt personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu par ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu. Pirmkārt, par pārkāpumu paredzētais naudas sods nedrīkst pārsniegt Ls 30; otrkārt, pārkāpums nedrīkst radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Lietā par pārkāpumu paredzētais naudas sods pārsniedz Ls 30. Tādējādi iestādei nebija un arī tiesai nav bijis tiesiska pamata atbrīvot pieteicēju no administratīvās atbildības par LAPK 149.^{8}panta 10.daļas pārkāpumu un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 5.novembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota šādi.

[7.1] Lietā atrodas iestādes pārstāvei 2010.gada 6.janvārī izdota pilnvara, kuru izsniedzis Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieks *A.V.* Lieta izskatīta 2010.gada 26.oktobrī bez pieteicēja piedalīšanās. Pēc publiski pieejamās informācijas 2010.gada 26.oktobrī Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes priekšnieks bija *N.G.* Tādējādi minētā pilnvara neatkarīgi no tajā norādītajiem termiņiem ir zaudējusi spēku. Proti, tiesa iestādes pusē pielaidusi pārstāvi bez atbilstoša pilnvarojuma.

[7.2] Pieteicējs norāda uz personas tiesību ievērošanas principu un to, ka, lai gan pieteicējs lūdzis atlikt lietas izskatīšanu, tās skatīšana ne vien uzsākta, bet arī pabeigta. Tādējādi pieteicējam liegta iespēja piedalīties procesā, paust apsvērumus un sniegt iebildumus. Sekojoši nav vērtēts, ka šobrīd likumdevējs par analoģisku pārkāpumu noteicis naudas sodu Ls 40. Katrs gadījums jāvērtē individuāli. Nav vērtēts, ka iespējamā ātruma pārsniegšana pieļauta, lai veiktu operatīvā transporta funkciju – pēc iespējas ātrāk nogādāt pasta sūtījumus.

[7.3] Tiesa pieļāvusi rupju pierādījumu pārbaudes kārtības pārkāpumu, jo pušu un trešo personu paskaidrojumi, kuri ietver ziņas par faktiem, uz kuriem pamatoti viņu prasījumi un iebildumi, atzīstami par pierādījumiem tikai tad, ja to apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi. Tiesa pārkāpusi taisnīguma principu, kā arī Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā un likuma „Par tiesu varu" 3.panta otrajā daļā noteikto.

[8] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai iestāde norāda, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota, uzturot spēkā Lēmumā minēto. Iestāde piekrīt pirmās instances tiesas spriedumam.

[9] Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies, rakstveida iesniegumā iestāde izteikusi lūgumu izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja piedalīšanās. Uzklausot ieradušos administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieku viedokli, apgabaltiesa nolēma izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību un sūdzību uzturēja.

Motīvu daļa

[10] Noklausoties pieteicēja pārstāves paskaidrojumu, pārbaudot lietas materiālus un novērtējot lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums kopumā ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[12] Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

[12.1] Pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai nav tiesiska pamata. Apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar LAPK regulējumu administratīvo pārkāpumu lietās apelācijas instances tiesa pieņem vienu no LAPK 286.^{11}pantā izsmeļoši uzskaitītajiem nolēmumiem. Minētā panta pirmā daļa uzskaita gadījumus, kad apelācijas instances tiesa ar lēmumu atceļ pirmās instances tiesas nolēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai (lieta izskatīta nelikumīgā sastāvā; administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekam nav paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu; pārkāptas tiesību normas par tiesvedības valodu; lietā nav pilna nolēmuma vai sēdes protokola). Ja pieteicējs kļūdaini uzskatījis, ka piemērojamas APL normas, apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanas pamati izsmeļoši ietverti APL 303.panta pirmajā daļā. Nevienu no šādiem gadījumiem pieteicējs nav norādījis.

Iespējama atbildētāja pārstāvja pielaišana tiesas sēdē bez atbilstoša pilnvarojuma nav tiesību normās noteikts pamats tiesas nolēmuma atcelšanai. Turklāt, pārbaudot lietas materiālus, apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas sēdē iestādes pārstāvim bija atbilstošs pilnvarojums. Ar amatpersonas pilnvaru termiņa izbeigšanos neizbeidzas iestādes vārdā izdoto pilnvaru termiņš, kā to nepamatoti uzskata pieteicējs.

Arī otrs pieteicēja norādītais apstāklis, ka lieta pirmās instances tiesas sēdē izskatīta bez pieteicēja piedalīšanās, nav pamats sprieduma atcelšanai.

Pārbaudot lietas materiālus, apgabaltiesa konstatē, ka par tiesas sēdes vietu un laiku pieteicējam bija tiesību normās noteiktajā kārtībā paziņots. Tiesvedība Administratīvajā rajona tiesā administratīvo pārkāpumu lietās notiek saskaņā ar APL noteikumiem. Kā tas pareizi norādīts pirmās instances tiesas spriedumā, lietā nebija konstatējami APL 268. un 269.pantā minētie apstākļi, kas būtu pamats tiesas sēdes atlikšanai. Tas, vai lietu ir iespējams izskatīt bez kāda no lietas dalībnieku piedalīšanās tiesas sēdē, ja par tiesas sēdi ir tiesību normās noteiktajā kārtībā paziņots, ir tiesas izlemjams jautājums. Kā izriet no APL 269.panta pirmās daļas, šādā gadījumā tiesai ir tiesības nevis pienākums atlikt lietas izskatīšanu. Izlemjot lietu izskatīt, tiesa nav pieļāvusi neētisku rīcību, kā to norādījis pieteicējs, bet rīkojusies saskaņā ar tiesību normās noteikto rīcības brīvību.

[12.2] Nepamatots ir pieteicēja arguments, ka šobrīd sods par viņa pieļauto pārkāpumu ir noteikts Ls 40. Apgabaltiesa konstatē, ka pēdējie grozījumi LAPK 149.^{8}pantā ir stājušies spēkā 2007.gadā, tas ir, pirms pārkāpuma konstatēšanas.

[12.3] Apgabaltiesa noraida kā nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka pirmās instances tiesa nepareizi novērtējusi lietas apstākļus un pierādījumus. Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā.

[12.4] Apstāklim, ka pieteicējam bija operatīvi jāpiegādā pasta sūtījumi, nav nozīmes šās lietas izspriešanā. Šis apstāklis nerada izņēmumus no transportlīdzekļa vadītāja pienākuma ievērot CSN, tostarp noteiktos ātruma ierobežojumus.

[13] Par pieteicēja pārstāves apgabaltiesas sēdē izteiktajiem papildu argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

[13.1] Pieteicēja pārstāve norādīja, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis bijis ar speciālo krāsojumu, ar to pārvadātas materiālās vērtības un tādējādi tas atzīstams par operatīvo transportlīdzekli, kurš atļauto braukšanas ātrumu drīkstot neievērot. Minētais pieteicēja pārstāves ieskatā izriet no Ministru kabineta 1999.gada 31.augusta noteikumiem Nr.304 „Noteikumi par operatīvajiem transportlīdzekļiem" kopumā un īpaši no to 7.9.3., 4.14. un 7.9.punkta.

Apgabaltiesa norāda, ka tas vien, ka VAS „Latvijas Pasts" ir tiesības lietot operatīvos transportlīdzekļus, nenozīmē, ka pieteicēja vadītais transportlīdzeklis tika lietots kā operatīvais transportlīdzeklis. Pirmkārt, operatīvajam transportlīdzeklim ir jābūt ne tikai speciāli aprīkotam (saskaņā ar minēto noteikumu 21.punktu tam jābūt stacionāri uzstādītām zilām bākugunīm un speciālām skaņas iekārtām), bet tiem jābūt reģistrētiem kā operatīvajiem transportlīdzekļiem Ceļu satiksmes drošības direkcijā (8.punkts) un tos kā operatīvos transportlīdzekļus var lietot tikai noteiktos gadījumos un kārtībā (12.punkts). Šādus pierādījumus pieteicējs lietā nav iesniedzis, turklāt šādi pierādījumi, ja tādi būtu bijuši, bija iesniedzami lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas kārtībā iestādē. Turklāt apgabaltiesa nekonstatē tiesību normas, kas pieteicējam, pārvadājot pasta sūtījumus, atļautu neievērot ātruma ierobežojumus.

[13.2] Nepamatots ir pieteicēja pārstāves arguments par ātruma kontroles ierīces verificēšanas sertifikāta neesamību lietā. Tas atrodas lietas materiālos, un to ir pārbaudījusi gan iestāde, gan pirmās instances tiesa.

[13.3] Nav pamatota pieteicēja pārstāves atsaukšanās uz Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" neievērošanu. Apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa jau ir pamatojusi, kāpēc konkrētajā gadījumā ātruma kontroles mērierīce ir pieļaujams pierādīšanas līdzeklis un novērtējusi pierādījumus to kopsakarā. Videoieraksts pats par sevi nepierāda braukšanas ātrumu. Savukārt par to, ka Protokolā norādītajā laikā tika apturēts pieteicēja vadītais transportlīdzeklis, lietā strīds nepastāv ne tiesā, ne apstrīdēšanas procesā iestādē. Līdz ar to šāda pierādījuma pievienošana lietas materiāliem nebija nepieciešama.

[13.4] Pieteicēja pārstāve atsaucās uz pieteicēja materiālo stāvokli (pieteicējs šobrīd ir bezdarbnieks), kas lietā būtu jāņem vērā.

Kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa, par konkrēto pārkāpumu ir noteikts viens soda apmērs – Ls 60. Tas nozīmē, ka likumdevējs, apsverot soda sankciju, tajā ir ietvēris vienlīdzības principu, respektīvi, par vienādu pārkāpumu visām personām ir vienāds soda apmērs. Līdz ar to šādos gadījumos LAPK 32.panta otrā daļa, uzliekot sodu, nav piemērojama. LAPK tiesiskais regulējums neparedz iespēju noteikt sodu zem sankcijā noteiktā minimālā apmēra atkarībā no personas mantiskā stāvokļa.

Vienlaikus apgabaltiesa vērš pieteicēja uzmanību uz LAPK 240.pantu, kas noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītas, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu (..) mantiskā stāvokļa.

[14] Ņemot vērā minēto, Lēmums ir tiesisks un pamatots un tā atcelšanai nav pamata. Nav pamata arī pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Nav pamatoti lietas apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas procesā pieteicēja izteiktie argumenti par iestādes un tiesas neētisku rīcību. Pieteicējs pieteikumā pareizi norādījis, ka iestādei pats sodīšanas fakts nevar kļūt par pašmērķi, bet nepamatoti norādījis, ka sodīšana ir varas izpausme un demonstrācija. Iestāde un pirmās instances tiesa ir rīkojusies tiesiski, pieteicējam kā ikvienai personai tādos pašos apstākļos par konkrētu pārkāpumu nosakot un atstājot negrozītu atbilstošu sodu.

[15] Pieteicēja pārstāve tiesas sēdē lūdza atlīdzināt ceļa izdevumus.

Apgabaltiesa norāda, ka šis lūgums ir noraidāms, jo nav konstatējama neviena tiesību norma, no kuras izrietētu pieteicēja vai viņa pārstāves tiesības lūgt tiesu atlīdzināt ceļa izdevumus, ja pieteikums tiek noraidīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Valsts policijas Liepājas pilsētas un rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja priekšnieka 2008.gada 22.novembra lēmumu par sūdzības (iesnieguma) pārbaudes rezultātiem Nr.026/PA346356-3 (2008.gada 3.jūlija administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA346356) atstāt negrozītu, bet *G.G.* (personas kods */personas kods/*) apelācijas sūdzību noraidīt.

Noraidīt *G.G.* lūgumu par ceļa izdevumu atlīdzināšanu.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*(paraksts)*	L.Vīnkalna
Tiesneses	*(paraksts)*	Dz.Amerika
	(paraksts)	I.Meldere

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese L.Vīnkalna
Rīgā 2012.gada 20.februārī